

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 2T/16/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112010065
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Schmidtová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3112010065.3

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti obžalovanej J. C., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H. - G. I., prechodne bytom H., J. Y. 4, pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.06.1998, na hlavnom pojednávaní konanom v Trenčíne dňa 28.04.2015, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Schmidtovej a prísediacich Ing. Vladimíra Šamka a Mgr. Hany Gallovej, takto

rozhodol:

rozhodol:

Podľa § 281 ods. 1 Tr. poriadku v spojení s § 9 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku sa zastavuje trestné stíhanie obžalovanej J. C., nar. XX.XX.XXXX, vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 2T/16/2015, pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.06.1998, na skutkovom základe, že

v dňoch od 27.06.1998 do 29.06.1998 v presne nezistenú dobu, v priestoroch rodinného domu v U., na ul. C. č. 4, patriacemu poškodenému W. X., z bezprostrednej blízkosti zozadu jedenkrát strelila revolverom kal. 38 Special do hlavy v mieste záhlavovej kosti poškodeného W. X., čím došlo u poškodeného k zlomenine spodiny lebečnej, pomliaždeniu mozgu, krvácaniu do mozgu a k zlyhaniu riadiacej a regulačnej funkcie centrálného nervového systému - mozgu, čo viedlo k jeho smrti a následne požiadala C. Q., trvale bytom H. - C., N. XXXX/XX, o odstránenie tela poškodeného, ktorý vecou poveril N. Y. a tento spoločne s M. F. a I. U. v presne nezistený deň v júni 1998 vo večerných hodinách telo poškodeného naložil do motorového vozidla zn. Opel Vectra a odviezli z rodinného domu, kde bol usmrtený a uložili ho do ilegálneho hrobu, pričom telo bolo dňa 24.09.2010 nájdené v katastri obce Malé Nosice, okres Púchov, ktorý vykopali osoby poverené N. Y., potom obvinená J. C. dňa XX.XX.XXXX nahlásila na Odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Trenčíne nezvestnosť poškodeného,

pretože trestné stíhanie je neprípustné z dôvodu premlčania.

Podľa § 281 ods. 3 Tr. poriadku sa poškodený D. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., D. XXXX/X, odkazuje s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

odôvodnenie:

Dňa 11.01.2012 bola na Okresný súd Trenčín podaná obžaloba z Krajskej prokuratúry v Trenčíne č. k. 1Kv/43/10-92 zo dňa 09.01.2012 na obvinenú J. C., nar. XX.XX.XXXX, pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. f) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.06.1998, teda že sa tohto trestného činu mala dopustiť v úmysle získať majetkový prospech, a to na skutkovom základe, že

dňa 28.06.1998 v presne nezistenú hodinu, v priestoroch rodinného domu v Trenčíne, na ul. C. č. 4, patriacemu poškodenému W. X., v úmysle získať majetkový prospech pristúpila zozadu k poškodenému W. X. a z bezprostrednej blízkosti ho jedenkrát strelila revolverom kal. 38 Special do oblasti hlavy v

mieste záhlavovej kosti, čím došlo u poškodeného k zlomenine spodiny lebečnej, pomliaždeniu mozgu, krvácaniu do mozgu a k zlyhaniu riadiacej a regulačnej funkcie centrálného nervového systému mozgu, čo viedlo k jeho smrti a následne požiadala C. Q., trvale bytom H. - C., N. XXXX/XX, o odstránenie tela poškodeného, ktorý vecou poveril N. Y. a tento spoločne s M. F. a I. U. v presne nezistený deň v júni 1998 vo večerných hodinách telo poškodeného naložil do motorového vozidla zn. Opel Vectra a odviezli z rodinného domu, kde bol usmrtený, do katastra obce Malé Nosice, okres Púchov a uložili do ilegálneho hrobu vykopaného M. M. a M. F., kde bolo telo nájdené dňa 24.09.2010, potom obvinená J. C. dňa 02.07.1998 nahlásila na Odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Trenčíne nezvestnosť poškodeného, pričom v krátkom období po skutku z rodinného domu obrala majetok patriaci poškodenému, Hifi sústavu a televízor nezistených značiek, motorové vozidlo zn. Opel Astra , VIN: P v hodnote 100.000,- Sk, do zálohy H. F. dala videokameru nezistenej značky a fotoblesk zn. METZ 45 za sumu 10.000,-Sk; ďalej si ponechala finančné prostriedky patriace spoločnosti: X. U., IČO: XXXXXXXX, so sídlom W. XX, U., z prenájmu podnikateľských priestorov, ktoré poškodený W. X. na základe splnomocnenia v mene tejto spoločnosti spravoval, v celkovej výške 19.435,59 Eur (585.516,60 Sk), čím získala majetkový prospech vo výške najmenej 23.086,92 Eur (695.516,60 Sk).

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/6/2012 zo dňa 18.05.2012 bola obžalovaná J. C. uznaná vinnou zo spáchania trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.06.1998, na skutkovom základe tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, teda zo skutkovej vety obžaloby došlo k vypusteniu časti obžaloby, v ktorej sa konštatovalo, že obvinená skutok spáchala v úmysle získať majetkový prospech ako aj časť obžaloby, v ktorej sa konštatovalo, aký majetok patriaci poškodenému W. X. zobrala obvinená z rodinného domu, aké finančné prostriedky patriace spoločnosti, ktorú poškodený W. X. spravoval, si ponechala a aký majetkový prospech mala stíhanou trestnou činnosťou získať. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/6/2012 zo dňa 18.05.2012 bol obžalovanej J. C. podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.06.1998 uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov, na ktorého výkon bola podľa § 39a ods. 3 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.06.1998 zaradená do II (druhej) nápravnovychovnej skupiny. Súčasne bol týmto rozsudkom poškodený D. X. (brat poškodeného) podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku účinného od 01.09.2011 odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Rozsudok Okresného súdu Trenčín však nenadobudol právoplatnosť, nakoľko odvolanie podali tak prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne ako aj obžalovaná. Odvolanie prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne smerovalo proti výroku o vine (žiadala uznať obžalovanú vinnou v zmysle podanej obžaloby, teda že skutok spáchala obžalovaná v úmysle získať majetkový prospech) a proti výroku o treste (vzhľadom na právnu kvalifikáciu skutku v zmysle podanej obžaloby žiadala uložiť trest v dolnej polovici trestnej sadzby podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. f) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.06.1998 so zaradením do III (tretej) nápravnovychovnej skupiny). Odvolanie obžalovanej smerovalo tiež proti výroku o vine, a teda aj proti ostatným výrokom majúcim vo výroku o vine podklad, pričom obžalovaná v odvolaní popierala spáchanie skutku a poukazovala, že nebolo dokázané, že spáchala stíhaný skutok a žiadala spod obžaloby oslobodiť.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/78/2012 zo dňa 02.08.2012 boli odvolania prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne a obžalovanej ako nedôvodné zamietnuté. Krajský súd v Trenčíne sa tak stotožnil so všetkými skutkovými závermi Okresného súdu Trenčín a aj s právnu kvalifikáciou skutku ako trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.06.1998, ako aj s výmerou uloženého nepodmienečného trestu, pričom aj ostatné výroky odvolaním napadnutého rozsudku ostali nedotknuté.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/78/2012 zo dňa 02.08.2012, a teda aj rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/6/2012 zo dňa 18.05.2012, podala obžalovaná J. C. prostredníctvom obhajcu dovolanie, ktoré bolo na Okresnom súde Trenčín podané dňa 16.05.2013. Podané dovolanie bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručené dňa 17.06.2013. V podanom dovolaní poukazovala, že napadnutými rozhodnutiami oboch súdov bol porušený zákon, pričom dovolanie opierala o ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i), písm. k) Tr. poriadku a navrhla, aby dovolací súd podľa § 380 ods. 2 Tr. poriadku rozhodol o prerušení výkonu trestu odňatia slobody s tým, že po prerušení výkonu trestu nebude vzatá do väzby. Obžalovaná argumentovala tým, že nakoľko bola odsúdená pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.06.1998, za ktorý bolo možné uložiť trest odňatia

slobody s hornou hranicou 15 rokov, tak na túto trestnú činnosť sa vzťahuje premlčanie trestného stíhania podľa § 67 ods. 1 písm. b) Tr. zákona účinného v čase skutku, teda desaťročná premlčacia doba. Skutok, za ktorý bola odsúdená, sa stal 28.06.1998 a obvinenie jej bolo vznesené až 09.08.2011, teda po viac ako trinástich rokoch. Preto ak Okresný súd Trenčín dospel ku skutkovým a právnym záverom uvedeným v rozsudku, mal podľa obžalovanej konštatovať, že trestnosť činu zanikla uplynutím premlčacej doby, ktorá vzhľadom na prvostupňovým súdom zistenému skutkovému stavu a jeho právnej kvalifikácii (podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.06.1998) bola desaťročná. Už prvostupňový súd tak mal jej trestné stíhanie podľa § 281 ods. 1 Tr. poriadku s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku zastaviť a prepustiť ju z väzby. Namiesto toho ju Okresný súd Trenčín uznal vinnou a nezákonne jej uložil trest za premlčaný skutok, pričom Krajský súd v Trenčíne odvolania prokurátorky krajskej prokuratúry ako aj obžalovanej zamietol, a teda potvrdil skutkové a právne závery prvostupňového súdu, čím porušil zákon, keďže nezistil, že odvolaním napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona, pričom odvolací súd mohol pri konštatovaní správnosti skutkových a právnych zistení súčasne konštatovať premlčanie trestného stíhania, jej trestné stíhanie podľa § 320 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zastaviť a prepustiť ju z väzby. Oba súdy tak podľa obžalovanej porušili zákon v jej neprospech, keď proti nej viedli neprípustné trestné stíhanie a ich rozhodnutia boli založené na nesprávnom použití hmotnoprávných ustanovení. Trest jej tak bol uložený nezákonne. Na základe vyššie uvedeného obžalovaná navrhovala, aby dovolací súd rozhodol v jej prospech v naznačenom smere a vrátil vec súdu na nové rozhodnutie s tým, že v zmysle § 380 ods. 2 Tr. poriadku dovolací súd rozhodne o nevzatí obvinenej do väzby.

Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/33/2013 zo dňa 11.12.2014 dovolací súd rozhodol tak, že vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/78/2012 zo dňa 02.08.2012 a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol z dôvodu podľa § 371 ods. 1, písm. i), písm. k) Tr. poriadku porušený zákon v ustanoveniach § 319 Tr. poriadku, § 9 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku a § 67 ods. 1 písm. b) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v jeho znení účinnom ku dňu 29.06.1998 v neprospech obžalovanej J. C.. Dovolací súd rozhodol, že podľa § 386 ods. 2 Tr. poriadku sa napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zrušuje. Súčasne sa zrušuje aj rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/6/2012 zo dňa 18.05.2012 a zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo, stratili podklad. Podľa § 388 ods. 1 Tr. poriadku sa Okresnému súdu Trenčín prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Zároveň dovolací súd podľa § 380 ods. 2 Tr. poriadku rozhodol, že obžalovanú neberie do väzby s tým, že sa ihneď prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody.

V predmetnej trestnej veci došlo podľa dovolacieho súdu k porušeniu hmotnoprávneho ustanovenia § 67 ods. 1 písm. b) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v jeho znení účinnom ku dňu 29.06.1998 (trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je desať rokov, ak je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody najmenej desať rokov), teda ku dňu ukončeniu skutku, ako bol ustálený súdom prvého stupňa. Toto ustanovenie bolo porušené tým, že sa vo vzťahu k obžalovanej neaplikovalo. Tým bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. poriadku. Zároveň v dôsledku porušovania uvedeného ustanovenia, že sa neaplikovalo, hoci sa malo, došlo aj k porušeniu ustanovenia § 9 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov), že sa už na hlavnom pojednávaní okresného súdu, pri rozhodnutí o obžalobe a ustálení skutku i jeho právnej kvalifikácie, tak ako to ustálil okresný súd, nezastavilo trestné stíhanie ako neprípustné. Ak pri ustálených skutkových zisteniach a právnej kvalifikácii skutku použitej okresným súdom nedošlo k náprave ani v odvolacom konaní na Krajskom súde v Trenčíne a ten napadnutým uznesením zamietol obidve podané odvolania ako nedôvodné, došlo k porušeniu zákona v neprospech obžalovanej v oboch uvedených ustanoveniach a tiež v ustanovení § 319 Tr. poriadku a tým je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. k) Tr. poriadku.

Dovolací súd konštatoval, že v čase vznesenia obvinenia J. C. pre kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 2 Tr. zákona dňa 09.08.2011 ešte neuplynula dvadsaťročná lehota na zánik trestnosti činu pre premlčanie trestného stíhania. Dôvodne sa tak mohlo viesť trestné stíhanie v prípravnom konaní i po podaní obžaloby v konaní pred súdom, ale len do momentu, pokiaľ autoritatívnym výrokom súdu nedošlo k zmene právnej kvalifikácie skutku na trestný čin vraždy iba podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona. Za ten bolo možné podľa Trestného zákona účinného v čase, keď sa skutok stal, uložiť trest odňatia slobody na desať až pätnásť rokov. Pri takej trestnej sadzbe trestnosť činu

zanikla uplynutím desaťročnej premlčacej doby podľa § 67 ods. 1 písm. b) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase, keď sa skutok stal.

Dovolací súd zdôraznil, že z hľadiska dĺžky premlčacej doby je rozhodujúca skutočná povaha trestného činu, ako sa javí súdu po vykonaní hlavného pojednávania a nie to, ako bol skutok kvalifikovaný obžalobou alebo pri vznesení obvinenia v predchádzajúcom štádiu trestného konania. V predmetnom prípade premlčacia doba trestného stíhania za trestný čin, ako ho kvalifikoval okresný súd, uplynula po desiatich rokoch odo dňa nasledujúceho, ako sa skutok stal. Skutok bol okresným súdom ustálený tak, že sa stal do dňa 29.06.1998, a tak dňom 30.06.2008 došlo k premlčaniu trestného stíhania za trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona v jeho znení účinnom v čase, keď sa skutok stal, pričom dovolací súd nezistil ani skutočnosť zakladajúcu prerušenie premlčania podľa § 67 ods. 3 písm. b) Tr. zákona účinného v čase činu a podľa dovolacieho súdu ani nejde o prípade, že by uplynutím premlčacej doby nezanikla trestnosť činu podľa § 67a písm. b) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku.

Hoci premlčacia doba predmetného trestného stíhania neuplynula skôr než nadobudol účinnosť nový Trestný zákon č. 300/2005 Z. z., ale až po nadobudnutí jeho účinnosti, teda po 01.01.2006, tak podľa dovolacieho súdu ani vzhľadom na znenie prechodného ustanovenia § 437 ods. 4 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. nebolo možné konštatovať, že by v predmetnom prípade nedošlo k premlčaniu trestného stíhania.

Podľa názoru dovolacieho súdu aj keď Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom sp. zn. PL. ÚS 9/2013 zo dňa 10.09.2014 nevyslovil, že by prvá časť vety § 437 ods. 4 Tr. zákona nebola v súlade s čl. 1 ods. 1 prvou vetou, čl. 2 ods. 2 a čl. 50 ods. 6 Ústavy SR, neznamená to, že ak premlčacia doba trestného stíhania podľa skoršieho Trestného zákona neuplynula do 31.12.2005, že vždy sa budú aplikovať ustanovenia o premlčaní trestného stíhania podľa nového Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. bez ohľadu na iné ustanovenia o pôsobnosti Trestného zákona a bez prihliadnutia na čl. 50 ods. 6 Ústavy SR a čl. 7 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

I keď logickým výkladom z opaku znenia prvej vety § 437 ods. 4 Tr. zákona vyplýva, že ak premlčacia doba podľa predchádzajúcich predpisov neuplynula do 31.12.2005, tak sa použijú ustanovenia o premlčaní podľa nového Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., podľa dovolacieho súdu to neznamená, že sa použijú vždy, ale len v intenciách ustanovení o časovej pôsobnosti Trestných zákonov.

Dovolací súd uviedol, že znenia ustanovení § 87 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. nie sú v predmetnom prípade priaznivejšie pre obžalovanú a ani neskoršie znenia Trestného zákona č. 140/1961 Zb., ktoré nadobudli účinnosť po tom ako sa stal skutok, najmä nie v znení zákona č. 457/2003 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.12.2003 a ktorým došlo zmenou ustanovenia § 67 k predĺženiu premlčacích lehôt, než bolo znenie ustanovenia § 67 ods. 1 písm. b) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. platného a účinného v čase spáchania skutku. Preto ak podľa dovolacieho súdu nie je z hľadiska relevantných ustanovení pre posúdenie trestnosti činu nový Trestný zákon ako celok pre páchatel'a priaznivejší, použije sa tiež ako celok ten predchádzajúci, ktorý priaznivejší je, pretože nie je možné časť ustanovení aplikovať podľa skoršieho Trestného zákona a časť podľa neskoršieho. Osobitne nie pokiaľ niektoré neskoršie ustanovenia sú nepriaznivejšie pre páchatel'a než tie, ktoré boli účinné v čase spáchania činu. Inak by išlo o nežiaducu retroaktivitu v neprospech páchatel'a neprípustnú v trestnom práve hmotnom.

Vzhľadom na znenie poslednej vety ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. poriadku, podľa ktorej dovolací súd nemôže skúmať ani meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku, je v konaní o dovolaní vo veci rozhodujúci nemenný skutkový stav, ako ho ustálil Okresný súd Trenčín a s ktorým sa stotožnil aj Krajský súd v Trenčíne. Daný skutok, uvedený v rozsudku Okresného súdu Trenčín, bolo možné posúdiť ako trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v jeho znení účinnom v čase spáchania skutku, lebo všetky zákonné znaky tohto trestného činu, formálne i materiálne, tento skutok vykazoval. Za daného skutkového stavu mal Okresný súd Trenčín podľa § 281 ods. 1 Tr. poriadku uznesením trestné stíhanie z dôvodu § 9 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku zastaviť, pričom mal obžalovanú poučiť, že má možnosť urobiť podľa § 9 ods. 3 Tr. poriadku vyhlásenie, že napriek zastaveniu trestného stíhania na prejednaní veci trvá.

Dovolací súd poukázal, že za vtedy existujúcej trestno-procesnej situácie, mal Krajský súd v Trenčíne zo zákona povinnosť, bez ohľadu na to, že nebola taká odvolacia námietka vznesená, sa v odvolacom konaní zaoberať otázkou premlčania trestného stíhania obžalovanej, a teda sa mal v celom rozsahu zaoberať otázkou trestnosti skutku ustálenom Okresným súdom Trenčín a chybu okresného súdu napraviť sám tak, že by rozsudok okresného súdu zrušil a rozhodol podľa § 320 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku s poukazom na § 281 ods. 1 a § 9 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku. Krajský súd však podľa § 319 Tr. poriadku obe podané odvolania zamietol ako nedôvodné a v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku neprihliadol aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, hoci by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, čím podľa dovolacieho súdu porušil zákon aj v ustanovení § 319 Tr. poriadku v neprospech obžalovanej.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodol dovolací súd tak ako je uvedené v jeho rozsudku pod sp. zn. 5Tdo/33/2013 zo dňa 11.12.2014.

Dovolací súd prikázal Okresnému súdu Trenčín, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol, pričom treba vychádzať z toho, že skutkový stav ustálený súdmi prvého a druhého stupňa nemožno v dovolacom konaní meniť, a to má dôsledky i v tom, že to nie je možné ani v novom konaní po zrušení chybných rozhodnutí založených na nesprávnom použití hmotnoprávných ustanovení. Podľa dovolacieho súdu bude Okresný súd Trenčín musieť, rešpektujúc ustanovenia § 391 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku, na základe toho, že už po vykonanom hlavnom pojednávaní ustálil skutkový stav a právnu kvalifikáciu skutku, vydať na hlavnom pojednávaní zákonu zodpovedajúce rozhodnutie odrážajúce skutočnosť, že trestné stíhanie obžalovanej J. C. pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., v znení účinnom v čase, keď sa skutok stal, bolo premlčané. Jeho rozhodnutie bude musieť obsahovať, okrem ostatného poučenia i adekvátne poučenie obžalovanej v intenciách § 9 ods. 3 Tr. poriadku.

Dňa 05.02.2015 bol Okresnému súdu Trenčín doručený rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/33/2013 zo dňa 11.12.2014.

Po prikázaní dovolacím súdom, aby Okresný súd Trenčín vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol, sa trestná vec, pôvodne vedená na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 2T/6/2012, vedie na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 2T/16/2015.

Súd sa následne na hlavnom pojednávaní oboznámil s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/33/2013 zo dňa 11.12.2014 a právnym názorom vysloveným dovolacím súdom, ktorý je podrobnejšie uvedený v tomto odôvodnení vyššie a na ktorý súd poukazuje a s Nálezom Ústavného súdu SR PL. ÚS 9/2013 zo dňa 10.09.2014.

Z Nálezu Ústavného súdu SR PL. ÚS 9/2013 zo dňa 10.09.2014 vyplynulo, že druhá veta ustanovenia § 437 ods. 4 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., nie je v súlade s čl. 1 ods. 1 prvou vetou, čl. 2 ods. 2 a čl. 50 ods. 6 Ústavy SR.

Ústavný súd taktiež posudzoval aj ústavnú konformitu ustanovenia § 437 ods. 4 prvej vety Trestného zákona a uviedol, že podľa gramatického a logického výkladu tohto ustanovenia sa nepoužijú ustanovenia účinného Trestného zákona o premlčaní trestného stíhania ani vtedy, ak vzniknú pochybnosti, ktorý zákon je pre páchatel'a priaznivejší. Takýto výklad nasvedčuje podľa ústavného súdu situácii, že prvá veta preskúmaného ustanovenia sa vzťahuje na trestné činy spáchané pred účinnosťou zákona č. 300/2005 Z. z., ak pred jeho účinnosťou (do 31.12.2005) uplynula premlčacia doba podľa podmienok zákona č. 140/1961 Zb. Prvá veta vychádza z predpokladu, že nezačatia, resp. zastavenie trestného stíhania z uvedeného dôvodu je pre páchatel'a natoľko priaznivé, že skúmanie, či novší zákon nie je pre páchatel'a priaznivejší, je bez ďalšieho právneho významu, a preto je ustanovenie prvej vety v súlade s čl. 50 ods. 6 Ústavy SR a čl. 7 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd pri posudzovaní konformity ustanovenia § 437 ods. 4 druhej vety Trestného zákona konštatoval, že v prípade, ak orgány činné v trestnom konaní rešpektujú ustanovenie druhej vety, tak nemôžu aplikovať ustanovenie § 2 Trestného zákona o časovej pôsobnosti trestného činu, čím postupujú v rozpore s ústavným príkazom čl. 50 Ústavy SR. Z ustanovenia druhej vety podľa ústavného súdu

vyplýva, že podľa zákona účinného v čase spáchania činu sa nemôžu posúdiť tie prípady, pri ktorých celá premlčacia doba ešte neuplynula, bola prerušená podľa predchádzajúcich predpisov alebo spočívala, ale musí sa použiť nový zákon, hoci by bol pre páchatel'a nepriaznivejší ako ten, za účinnosti ktorého bol trestný čin spáchaný.

Ústavný súd vyslovil, že dôsledné uplatnenie zákazu spätnej pôsobnosti trestných zákonov je zložitý proces najmä z toho dôvodu, že nie je jednoduché určiť, ktorý zákon je pre páchatel'a priaznivejší. Trestný zákon možno podľa ústavného súdu spätne použiť len za splnenia tejto podmienky a musí sa pritom aplikovať ako celok.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na hlavnom pojednávaní skráteno popísala priebeh trestnej veci obžalovanej pred rozsudkom dovolacieho súdu, poukázala na rozsudok dovolacieho súdu a uviedla, aby okresný súd rozhodol v jeho intenciách.

Obhajca obžalovanej na hlavnom pojednávaní navrhoval, aby okresný súd trestné konanie vedené proti obžalovanej z dôvodu premlčania zastavil. Tiež poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 703/2014 zo dňa 18.02.2015, ktorým ústavný súd rozhodol, že postupom dovolacieho súdu v trestnej veci pod sp. zn. 5Tdo/33/2013, jeho nekonaním (pozn. súdu - dňa 03.09.2013 bolo odročené verejné zasadnutie na neurčito), bolo porušené základné právo obžalovanej podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 Ústavy SR.

Obžalovaná J. C. na hlavnom pojednávaní sa pridrižovala vyjadrenia obhajcu.

Súd po vrátení veci dovolacím súdom na hlavnom pojednávaní uvádza nasledovné.

Obvinenie bolo obžalovanej vznesené uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 09.08.2011, a to pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. f) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase, keď sa skutok stal, a to na skutkovom základe uvedenom aj v obžalobe Krajskej prokuratúry v Trenčíne.

Súd, postupujúc podľa právneho názoru vysloveného dovolacím súdom, vychádzal zo skutkového stavu a právnej kvalifikácie skutku ustálených rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/6/2012 zo dňa 18.05.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/78/2012 zo dňa 02.08.2012.

Obžalovaná J. C. je tak stíhaná pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase, keď sa skutok stal. Pri tejto právnej kvalifikácii je možné uložiť trest odňatia slobody na desať až pätnásť rokov.

Následne súd skúmal, či došlo k premlčaniu trestného stíhania pre takto ustálený skutok a vzhľadom na jeho právnu kvalifikáciu, pričom súd vychádzal aj z Nálezu Ústavného súdu SR PL. ÚS 9/2013 zo dňa 10.09.2014, ktorý sa odzrkadlil aj v právnom názore dovolacieho súdu, podľa ktorého ak nie je z hľadiska relevantných ustanovení pre posúdenie trestnosti činu nový Trestný zákon ako celok pre páchatel'a priaznivejší, použije sa tiež ako celok predchádzajúci Trestný zákon, ktorý je priaznivejší, pretože nemožno aplikovať časť ustanovení podľa skoršieho Trestného zákona a časť podľa neskoršieho.

Z ustanovení o premlčaní trestného stíhania § 87 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. vyplýva, že nie sú v predmetnej trestnej veci priaznivejšie pre obžalovanú, než bolo znenie ustanovenia § 67 ods. 1 písm. b) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. platného a účinného v čase spáchania skutku. Taktiež ani neskoršie znenia Trestného zákona č. 140/1961 Zb., ktoré nadobudli účinnosť po tom ako sa stal skutok, najmä nie v znení zákona č. 457/2003 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.12.2003 a ktorým došlo zmenou ustanovenia § 67 k predĺženiu premlčacích lehôt, nie sú v predmetnej trestnej veci priaznivejšie pre obžalovanú, než bolo znenie ustanovenia § 67 ods. 1 písm. b) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. platného a účinného v čase spáchania skutku. Právny názor, že znenie ustanovenia § 67 ods. 1 písm. b) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. platného a účinného v čase spáchania skutku je pre obžalovanú v predmetnej trestnej veci priaznivejšie, vyslovil aj dovolací súd.

Podľa § 67 ods. 1 písm. b) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je desať rokov, ak je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody najmenej desať rokov.

Podľa § 67 ods. 3 písm. b) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku premlčanie trestného stíhania sa prerušuje, ak páchatel' spáchal v premlčacej dobe trestný čin nový, na ktorý tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší.

Podľa § 67a písm. b) Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku uplynutím premlčacej doby nezaniká trestnosť trestného činu teroru (§ 93 a 93a), všeobecného ohrozenia (§ 179 ods. 2, 3), vraždy (§ 219), ublíženia na zdraví [§ 221 ods. 2 písm. b), ods. 3 a ods. 4, § 222], obmedzovania osobnej slobody (§ 231 ods. 4), pozbavenia osobnej slobody (§ 232), zavlečenia do cudziny (§ 233) a porušovania domovej slobody (§ 238 ods. 2, 3), pokiaľ boli spáchané za takých okolností, že zakladajú vojnový zločin alebo zločin proti ľudskosti podľa predpisov medzinárodného práva.

Podľa § 281 ods. 1 Tr. poriadku súd zastaví trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 9 ods. 1.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.

Podľa § 9 ods. 3 Tr. poriadku v trestnom stíhaní, ktoré bolo zastavené z dôvodu uvedeného v odseku 1 písm. a), sa však pokračuje, ak vyhlási obvinený do troch dní odvtedy, čo mu bolo uznesenie o zastavení trestného stíhania oznámené, že na prejednaní veci trvá. O tom treba obvineného poučiť.

V predmetnej trestnej veci obžalovanej, vzhľadom na právnu kvalifikáciu stíhaného skutku ako trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase, keď sa skutok stal, uplynula premlčacia doba trestného stíhania po desiatich rokoch odo dňa nasledujúceho, ako sa stíhaný skutok stal.

Skutok bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/6/2012 zo dňa 18.05.2012 ustálený tak, že sa stal do dňa 29.06.1998, a teda dňom 30.06.2008 došlo k premlčaniu trestného stíhania obžalovanej, pričom nebola zistená žiadna skutočnosť, na základe ktorej by došlo k prerušeniu premlčania podľa § 67 ods. 3 písm. b) Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku a taktiež nejde ani o trestnú vec, v ktorej by uplynutím premlčacej doby nezanikla trestnosť činu podľa § 67a písm. b) Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku.

Na základe vyššie uvedeného preto súd po prikázaní dovolacieho súdu vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a pridržiavajúc sa právneho názoru vysloveného dovolacím súdom rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Nakoľko bolo trestné stíhanie obžalovanej zastavené podľa § 281 ods. 1 Tr. poriadku v spojení s § 9 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku, súd podľa § 281 ods. 3 Tr. poriadku odkázal poškodeného Štefana Cícera s uplatneným nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže prokurátor a poškodený podať sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Podaná sťažnosť má odkladný účinok.

V trestnom stíhaní, ktoré bolo zastavené z dôvodu podľa § 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, sa však pokračuje, ak vyhlási obžalovaná do troch dní odvtedy, čo jej bolo uznesenie o zastavení trestného stíhania oznámené, že na prejednaní veci trvá.